

גמ"ר 11949/07/19 - מדינת ישראל נגד זמן ביטאו

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

גמ"ר 11949-07-19 מדינת ישראל נ' דסטה ביטאו

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	זמן ביטאו

החלטה

לפני בקשה לביטול הכרעת דין והעברת התיק למותב אחר שהגיש ב"כ הנאשם בתאריך 31.1.23.

ולהלן השתלשלות האירועים בתיק:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין גרימת מוות ברשלנות.

הנאשם כפר ונשמעו הוכחות.

בתאריך 20/10/22 ניתנה הכרעת דין המרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום והתיק נקבע לטיעונים לעונש.

ימים ספורים לפני מועד הדיון לטיעונים לעונש הוגשה על ידי ב"כ נאשם בקשה לביטול הכרעת דין והעברת התיק למותב אחר לאור קיומן של ראיות נוספות בדמות תמונות מן הזירה שצולמו על ידי אדם שאינו עד תביעה בתיק שדבר קיומן נתגלה רק לאחר מתן הכרעת דין.

לטענת ב"כ הנאשם משמעות נסיבות הצילומים חייבת להתברר במסגרת הליך שמיעת ראיות.

הבקשה הועברה לתגובת ב"כ המאשימה אשר מתנגדת לבקשה.

בתאריך 2/2/23 נשמעו טענות הצדדים והוגשו התמונות וההודעה שנגבתה מאריאל בן דוד.

ב"כ הנאשם חזר על טענותיו והוסיף שמדובר באיש זק"א הוא מכר קרוב של המשפחה שפנה לאבי אשתו של המנוח ומסר תמונות וזאת לאחר 3 שנים ומבקש לאפשר להגנה לחקור אותו. כמו כן מפנה לפסיקה.

המאשימה מתנגדת לבקשה, ציינה כי התמונות צולמו ע"י איש זק"א וטוענת כי החידוש היחיד הוא שהרכב הפרטי לא נוסר, וכלי הרכב נמצאים באותו מקום ובאותה זווית, כמו כן גם אם אותו איש זק"א הגיע לפני הבוחן הוא לא האדם הראשון שהגיע לזירה.

ב"כ המאשימה מפנה לפסיקה וההבחנה בין מצב לפני מתן הכרעת דין ולאחר מתן הכרעת דין כמו במקרה זה והוסיפה כי בקשת ב"כ הנאשם להעביר התיק למותב אחר משמעותה לנהל את התיק מחדש.

אפשרתי לצדדים להגיש אסמכתאות ובתאריך 6.3.23 הוגשה הודעה מטעם הצדדים להכריע על פי החומר שהוגש.

בתאריך 7.3.23 נדחתה בקשת ב"כ הנאשם ולהלן נימוקי החלטתי:

בבקשתו ציין ב"כ הנאשם כי בתאריך 22.11.22 הומצאו למשרדו 6 תמונות מהזירה ומכתב לפיו בתאריך 13.11.22 אבי אשתו של המנוח בתאונה הביא לידיעת המאשימה דבר קיומן של תמונות שהובאו לידיעתו על ידי מכר קרוב משפחה שנכח בזירת התאונה וצילם את התמונות ובתאריך 21.11.22 שלח את ששת התמונות למאשימה ואלו הומצאו במלואם יחד עם המכתב לב"כ הנאשם.

ב"כ הנאשם ציין כי באופן מידי הביא הדברים הן למומחה ההגנה והן לידיעת הסנגוריה, וההגנה הגיעה לכלל מסקנה כי לתמונות תיתכן משמעות ראייתית וחשיבות להגנת הנאשם כאשר מעיין בתמונות עולה בין היתר אפשרות של ממצאים שעל פניו נוגעים לשתי נקודות, היכן בדיוק התחילה התאונה ובכך שהגלגלים הקדמיים של המשאית ישרים, כאשר בתמונה אחת שצולמה מנקודה דרומית למקום התאונה ניתן להבחין הן בכך שהגלגל הקדמי השמאלי של המשאית נמצא באוויר ללא כל מגע עם מעקה הבטיחות בסטריליות כמעט מוחלטת של נתיב הנסיעה הפרטית, כל זאת כאשר הזירה כבר סגורה, דבר המעורר שאלות שחייבות להתברר וביניהן מיהו אותו מכר, מה הוא עשה בזירת התאונה, מתי הגיע אליה, מה הוא ראה כשהגיע אליה, כמה תמונות צילם, איך צילם מתוך זירה סגורה, מתי הגיעו התמונות לידי אבי אשתו של עמיחי יוסף, באלו נסיבות, מי ידע על קיומן ומדוע לא נחשפו התמונות עד עתה, על כן ההגנה סבורה כי היה מקום לבצע השלמת חקירה מסודרת עם אבי אשתו של המנוחה, עמיחי יוסף ז"ל.

כאמור התקיים דיון ושם הרחיבו הצדדים את טענותיהם, והוגשו ששת התמונות והודעה ממר אריאל בן דוד שנגבתה ביום 16.12.22 שעה 10:00.

מהודעתו של מר אריאל בן דוד עולה כי הוא מתנדב בזק"א, קיבל קריאה והגיעה למקום, ראה משאית בשול הכביש עומדת לכיוון ירושלים ורכב פרטי מרוסק לכיוון צפון, ההרוגים ברכב הפרטי עדיין היו שם, הפצוע ברכב הפרטי כבר נלקח מהמקום והוא כאיש זק"א עסק באיסוף רקמות ודם וכל מה שקשור לכבוד המת לצורך זה לוחמי כיבוי אש גזרו את גג הרכב הפרטי. הוא ציין כי במהלך האירוע צילם מקומות של הזירה וכלי הרכב באמצעות הפלאפון שלו והעביר את התמונות כמו שהן.

עלי לציין כי הוספת ראיות לאחר מתן הכרעת דין הוא מהלך דיוני חריג.

בעניין זה ראוי להזכיר את ההחלטה שניתנה עפ"ת 18129-07-19 מיום 8/6/2020 שאושר ע"י בית משפט עליון (כב' השופט אלרון) ברע"פ 4508/20 מיום 14/7/2020 תוך הפנייה למאמר שליוסף אלרון "**קבלות ראיות שלא על פי**

סדר הדין "המשפט יב 15 (2007) ששם התייחסות ספציפית לשאלה כיצד על בית משפט לנהוג כאשר ניתנה הכרעת דין מרשיעה בעניינו של נאשם ולאחר שלב דיוני זה, בפרק הזמן שבין הרשעתו לשלב הטיעונים לעונש ומתן גזר דין, עותר הנאשם או בא כוחו להבאת ראיות חדשות.

נקבע כי על בית משפט לבחון את הבקשה על פי אמות המידה המנחות את ערכאת הערעור עת נטען בהליך הערעור כי ראיה חדשה מצויה בידי הנאשם והוא מבקש להציגה בערכאת הערעור.

המצב זה מתאפשר רק אם בית משפט סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק ובמקרים יוצאי דופן בלבד. נקבע כי השיקולים שעל בית המשפט לשקול בטרם ייעתר לבקשה להיתר הגשת ראיה חדשה לאחר שניתנה הכרעת דין ובטרם מתן גזר דין הם:

-האם הראיה הנוספת הייתה בהשיג ידו של המבקש בעת הדיון.

-קיומו של עיקרון סופיות הדיון.

-טיבה של הראיה חדשה וסיכוי כי יהיה בהבאתה כדי להביא לשינוי תוצאת המשפט.

במקרה זה מבוקש לחקור איש זק"א שהגיע לזירה לאחר קרות התאונה, שלא ראה את התאונה ועסק באיסוף רקמות ודם וכל מה שקשור בכבוד המת כך שאין מדובר באדם זר שנכנס לזירת התאונה לצורך שיבוש ראיות אלא במתנדב זק"א שנכנס לזירה במטרה מסוימת איסוף רקמות ודם וכל מה שקשור לכבוד המת. כך שלא מצאתי כי הימצאותו של מר אריאל בן דוד לא היה קשור לעבודתו בזק"א.

באשר לתמונות שצולמו על ידו לא מצאתי שיש בהן כדי לשנות את מסקנותי בהכרעת הדין.

ראשית, מבקשתו של ב"כ הנאשם עולה כי התמונות נבדקו ע"י מומחה מטעם ההגנה אשר הגיע למסקנה כי תיתכן משמעות ראייתית מבלי לפרט או לצרף חוות דעת, מבלי להתייחס לקביעות בהכרעת הדין בה התייחסתי לתמונות בזירה.

יתרה מכך, מדובר בתמונות הזירה של הרכב הפרטי לפני ואחרי שגזרו את הגג, תעודות זהות של ההרוגים אורי מנדל ויוסף אמיחי, ו 2 תמונות של המשאית.

התמונות מעידות בעיקר על פעולות מכבי אש שגזרו את גג הרכב הפרטי ולנפגעים/ הרוגים כך גם עולה מהודעת איש זק"א.

לא מצאתי שיש בהודעתו של איש זק"א ובתמונות שצילם כדי לחדש דבר או לעורר את יסודות ההרשעה בשים לב להתייחסות לתמונות בלוח תצלומים שהוגשו על ידי המאשימה באיחוד לת/5 ולתמונות 10, 11, 12, 13, 29, 30, 31, 32 שהן יותר ברורות מהתמונות שמבוקש לצרפן, התייחסות המומחה מטעם ההגנה לתמונות (ראה נספח א' תמונות 7, 8, 9, 10 לחוות דעת של המומחה), העדר מחלוקת באשר לזהות ההרוגים, ניתוח מנגנון התנגשות - מקום האימפקט והמסקנות בהכרעת הדין, כך שלא מצאתי כי יש בתמונות או חקירת איש זק"א או אבי אשתו של המנוח, כדי לשנות את מערך הראיות שהוגשו בתיק.

על כן לא מצאתי כי מקרה זה נופל בגדר המקרים החריגים בהם ניתן להגיש ראיות לאחר מתן הכרעת דין .
לכן דחיתי את הבקשה לקבלת ראיה חדשה והעברת התיק למותב אחר וכתוצאה מכך גם את הבקשה לביטול הכרעת
הדין

ניתנה היום, ז' תמוז תשפ"ג, 26 יוני 2023, בהעדר הצדדים.